

med Hensyn til Aktieselskaberne. Der burde vistnok endvidere gøres noget for at ordne og regulere Bestyrelsens og Direktørernes Stilling. Det er ikke ualmindeligt, at de Folk, der klage mest over de stigende Arbejdslønninger, ganske rolig sidde i Bestyrelsen for et eller andet Aktieselskab, og uden videre, uden alydre Anledning forhøje deres Bestyrelsesgager ganske overordentlig. Det er i det hele taget et ret stort Antal Medborgere fra de saakaldte højere Samfundsklasser, som have saadanne forskellige Embeder rundt omkring i vore Aktieselskabers Bestyrelse, uden i Virkeligheden at gøre stort Arbejde. Jeg erindrere om, at for et halvt Aar siden fordoblede Bestyrelsen i Store Nordiskes Telegraf-selskab i hvis Midte der sidder en højtæret Landstingsmand, Konseilspræsident fra 1894—97, uden videre sin egen Gage, uden at der var den allermindste Foranledning dertil. Noget saadant foregaar fra de samme Mænds Side, som klage over Arbejdernes stigende og alt for voldsomme Fordringer. Der kunde ogsaa der trænges til en Regulering. Endvidere kunde der trænges til Garanti imod, at en Direktør eller et Bestyrelsesmedlem i et Aktieselskab benytter sin Viden om Selskabets Anliggender til at gøre sig Fordel paa det Selskabs Bekostning, i hvis Ledelse han sidder. Det er ikke ganske ualmindeligt, at en Direktør, paa Grund af den Viden, han sidder inde med som Direktør, opkøber Aktier. Man har haft det Tilfælde, at en Direktør har opkøbt Aktier til 35 og har solgt dem til sit eget Selskab til en Kurs af 45. Saadanne Forhold ere ret almindelige. Der findes overhovedet i vore Aktieselskaber en stor, om jeg saa maa sige, privat Embedsstand, som gør overordentlig ringe Nytte, og naar der tales saa ofte om de mange Embedsmænd, der vil blive Brug for i det socialdemokratiske Samfund, saa siger jeg, at det vil intet være mod, hvad der nu findes af overflødige og unyttige højtlønnede Embeder rundt omkring i den private Virksomhed og i Aktieselskaberne i det nuværende Samfund.

Jeg vil tillade mig at forespørge den højtærede Indenrigsminister, om han ikke vil knytte den Traad, som Bransen begyndte at binde, og fortsætte det Arbejde, som den Gang blev begyndt, om han ikke tænker paa eller har under Overvejelse at fremsætte Forslag til en moderne, frisin-det, og haade for Publikum og Arbejderklassen betryggende Aktielov. Det vil til-lige sikkert være rigtigt ogsaa herunder at

inddrage Forsikringsselskaberne. Ogsaa Forsikringsvæsenet, det privat ordnede Forsikringsvæsen, er jo gaaet ganske voldsomt frem i de senere Aar, hvad der er ganske naturligt paa Grund af den stigende Utryghed og Usikkerhed i Erhvervslivet. Opsaa der har „Social-Demokraten“ i en Række Artikler fremdraget svindelagtige Forhold. Jeg skal fra den allersidste Tid nævne Forsikringsselskabet „Værnet“, ledet af Direktør Thyboe, der aabenbart er et Svindelforetagende og intet andet. Det viser sig der, at Folk tro sig betryggede, indsende Anmodning om Sygepenge, og saa faa de en Kvitting for, at de nu have betalt det Beløb, de skulde have i Sygepenge. En Mand skal f. Eks. have 20 Kr. i Sygepenge, han indsender Anmodning til Selskabet om at faa dem, og saa faar han Kvitting for, at han behørig har betalt 20 Kr. gennem forskellige Posteringer, Regnskabsomkostninger, forudbetalt Kontingent, saaledes at han i Virkeligheden kun faar et Stykke Papir i Stedet for de 20 Kr., han skulde have. „Social-Demokraten“ har fremdraget Eksempel paa, at man Dagen i Forvejen har tilsendt en saadan Mand en Anmodning om at underskrive paa en Attest for Selskabets Godhed og Soliditet, og naar han havde underskrevet denne Attest, vilde han faa Sygepengene udbetalt. I god Tro underskriver han Attesten, den bruges saa til samvittighedsløs Reklame for Selskabet, og Dagen efter faar han Meddelelse om, at han ganske rigtig har 20 Kr. til gode, men at disse 20 Kr. skal han selv indbetale, f. Eks. som næste Aars Kontingent, i Regnskabsomkostninger o. s. v., han faar en Kvitting derfor, og dermed har han faaet den saakaldte Sygehjælp. Paa dette Omraade trænges der ganske sikkert ogsaa til en Regulering, til en Lovgivning, og først og fremmest til Offentlighed for alle Aktieselskaber og Forsikringsselskaber, saaledes at Publikum kan værnes mod saadanne Foretagender, som den sidste Tid har set alt for mange Eksempler paa.

Der er en tredie Kommission, som jeg ganske kort skal tillade mig at nævne. Det er den Kommission, der nedsattes angaaende de kjøbenhavnske Banegaardsforhold, og som jo ogsaa allerede for længere Tid siden har afgivet Betænkning. Jeg antager, at det kun kan være et Tids-spørgsmaal, og jeg haaber, at den højtærede Trafikminister i en nær Fremtid vil fremsætte Lovforslag derom. Det har jo desværre været alt for længe, inden der er taget fat paa denne Sag. Da der forelig-